

Straf, og saaledes maaffee vilde unblade at straffe, naar han ikke kunde gjøre det paa anden Maade, eller ogsaa fordi han antager, at Manden ikke kan taale en saadan Straf, idet han tjener for sit og Sines Underhold. Fremdeles kan det være, at der er Folk ombord, som slet ikke have nogen Bøn. Vi vide jo, at en stor Deel yngre Mennister fare med Skibe for Intet, og jeg troer endog saa, at der er dem, der selv maa betale derfor, men at idømme disse en vis Daglønstraf, er jo en Umulighed. Ved mit Forslag vil Skipperen i saadanne Tilfælde have en Udvei til at kunne straffe Vedkommende, som har forbrudt sig, med en anden Straf. Da Sagen i og for sig er saa simpel, idetmindste hvad angaaer de to Endringsforslag, som jeg nu har omtalt, at man ikke behøver nogen Sømændskundskab til at dømme om deres Hensigtsmæssighed, vil der ikke være nogen Vanskelighed for Thingets ærede Medlemmer ved at kunne gaae ind paa dem. — Jeg kommer dernæst til at omtale det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 4 til Straffebestemmelsen i § 5 under Nr. 5. Der har jeg villet have en halv Maanedes Hyre sat ned til en kvart Maanedes, fordi jeg fandt, at det er en temmelig høj Straf at idømme en Mand, men ved senere at overtænke det, er jeg kommen til den Overbeviisning, at Straffen ikke er for høj, og jeg tager derfor dette Endringsforslag tilbage. — Under Nr. 8 har jeg foreslaaet, at i § 6 skulle nogle Ord gaae ud, saaledes at de i Paragraphen omtalte Optegnelse, som skulle føres tilbogs, blive førte i en dertil alene bestemt Bog, og ikke i Logbogen. Grunden til dette Forslag er den, at naar Skibet har været ude i længere Tid, og Logbogen, som til hver Dag har sin egen Folio, skal eftersees, vil det være vanskeligt at finde en saadan Ting; er der derimod en saadan Insitsbog, som Paragraphen alligevel omtaler, er det nemt at holde Regnskab med Straffene for disse Forseelser. Det er altsaa for at give en bedre og nemmere Oversigt over Straffene ombord, at jeg ønsker, at de ikke skulle indføres i Logbogen men i en dertil alene bestemt Bog. — Ved § 10 har jeg foreslaaet, at der skal gaae et Par Ord ud, saaledes at Bøderne skulle til-

falde Bombebøsser i Kjøbenhavn eller en anden i de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning, og ikke i „Søfartens“ Interesse. Dette sidste Ord kunde nemlig let give Anledning til Misforstaaelser, thi ved „Søfartens Interesse“ kommer man let til at tænke paa det Selskab, som bærer Navn derefter, eller paa Bagere og Fyr eller besl., thi disse ere ogsaa i Søfartens Interesse; men naar Sømænd skulle betale Bøder, er det dog billigt, at ogsaa Sømænd komme til at høste Nytten deraf; jeg mener dermed gamle, forarmede Sømænd, saadanne Folk som dem, der findes i Bombebøssen, og at Pengene ikke blive givne ud til videnskabelige Diemed. Man kunde jo paa den Tid, dette skulde bestemmes, have en Søndrengsminister, der havde en Forskjærlighed for saadanne videnskabelige Indretninger, som jeg troer, man skal lade skjøtte sig selv, og derfor mener jeg, at det vilde være mere passende og mere overeensstemmende med Bødernes hele Natur, at de, ligesom de tages ud af Sømændens Lomme, igjen gaae tilbage til Sømændens Lomme. — Til § 11 har jeg foreslaaet, at der til Slutningen skal føies de Ord: „Den Embedsmand i Danmark, for hvem Afmonstringen skeer, foranstalter det Nødvendige med Hensyn til Sagens Paatale“. § 11 omtaler nemlig, hvorledes der skal forholdes, naar en Skipper eller en anden Autoritet ombord har misbrugt sin Myndighed. Naar Mandskabet bliver afmynstret, saa er det, som en foregaaende Taler har sagt, gjerne villigt til at lade dem være lige. Sømænd er i det Hele taget ikke meget beregnende; naar Hyren er forbi, og Ulemperne ikke søles mere, vil han ikke have den Uleilighed at gaae til Retten med sin Skipper; men naar der var en let Maade for ham til at faae en saadan Sag, som tidligere ombord i Skibet har foraarsaget ham Ulemper, Ubehageligheder og Uret, ført frem, uden at han personligt activt medvirket dertil, saa vilde han vist benytte den i flere Tilfælde. Man vilde derved følge den samme Ordning, som er bleven vedtagen i to andre Lande, idet der der er visse Mynderstaber, der, som et Slags Formynderskab, varetage det menige Folks Lærebog i Skibene. Der er rigtignok forrige Gang, denne Sag var til Behandling her i